

Пачкі ў СССР

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

стом і фатаграфіяй ад яго, ды вымагалі спыненныя палітычнай дзеянасці, супрацоўніцтва з савецкім агентурамі, помачы ў шпіянях, з адначасным выразным нацёкам на тое, што адмова блага адаб'еца на лёсе дарагога яму чалавека ў СССР. Гэткія прыклады шантажу паказваюць, што здабытых праз акцыю пачак адрасы ю сувязі МВД пры першай нагодзе выкарыстоўвае для сваіх патрэбай у поўнасці.

Шмат ёсьць і выпадкаў, калі пасылька пачак на адрас высылаючага пачынае прыходзіць агітацыйная літаратура пра «вялічынне на родзімую» ведамага савецкага генэрала рэпатрыяцы Міхайлава. Або, ізноў-жа, ад родных з досму прыходзяць лісты з апісаннямі «шчасливага, радаснага» пад бальшавікамі, з заклікам да павароту ў гэтасе «радаснае», хоць тут-жэ побач ёсьць і просьба: прысыльайдзі, што можаце.

Вельмі цікава ў тывпова пасавецку наладжаныя Москвой і гравюры бок перасылкі пачак. Гэткай перасылка таму, што высылае кащэту нязвычайнай дорага, бо апрача самой вартасці высыланых речак траба аплациць яшчэ і вельмі высоцкі кошты савецкай перасылкі й мыта. У выніку высланая пачка мусіць быць аплачаная ў трох, чатыры разы даражай за сваю запраўную вартасць. Вялікія сынгатыны гэтак сумы перасылачных фірмы авабязаны складаць на банкавія копты савецкага ўраду.

Зъдзіраныя Москвой на юлодзку вялікіх сумай за пасылкі чыста дабрадзеянага характару, за ахвяры для савецкіх-жэ грамадзян, паказае нам, што акцыя за высылкай пачак праводзіцца не дзеля нейкіх гуманітарных - дабрадзеяных меркаваньняў і зусім на дзеля аказання помачы людзям у настачы. Накладэнныя высокія аплаты кажуць, што дабро юхных грамадзян бальшавіком абсалютна абыякае. Яны толькі намераныя эксплюатаць цыничных людзкіх пачуваніц ды, апрача палітычных карысціц, намагаючыя вышынцу сабе яшчэ і мільёны валюты на збраенны, на прапаганду за межамі, на шпіянях. З усяго бачыма, што акцыя пасылак у СССР гэтак арганізаваная, каб яна магла прыносіць шматлаковыя карысці чырвоным вададаром Москвы. Яна дае для МВД і савецкай разьведкі цэнны матар'ял пра людзкіх сувязі, яна раскрывае гэтым шырокія магчымасці палітычнай прэсі ѹ шантажу, яна адначасна прыносіць і вялікія грошовыя сумы на практычнае выкарыстоўваньне гэтых сувязяў для сваіх праступных прапагандных і шпіёнскіх мітаў. Весь дзеля чаго раптоўна ѹ гэткім размахам закрасавала пачакаў акцыю ў СССР.

Характэрна, што акцыя «пачкі ў СССР» вядзенна фармальна не ад савецкіх афіцыяльных прадстаўніцтваў за межамі, ані ад савецкіх яўных агенціяў, а яна масквецца сеткаю адмыслова арганізаваных прыватных гандлёвых перасылачных прадпрыемстваў. Чаму гэтак робіцца, а ня накш, лёгка дагадацца. Заклікаць да матар'яльнай дапамогі сваім-жэ грамадзянам адкрыта самой Москве ніяк ня выпадае. Бож і як гэтак публічна

На нівах і ўзвышшах беларускага слова

МАЯ ДОЛЯ

Мая доля, дык вось доля,
Каб ты лопнула была!
Каб у чыстае дзе поле
Ад мяне ты уцякла!

Чаму-ж, доля ты цяжкая,
Тут мне шчасцьца не даеш?
Чаму-ж, горкая такая,
Съмерць мне лепей не пашлеш?

Гэтак цягам мяне мучыши,
Як душу у пекле чорт;
Гэтак сэрца маё сушыши,
Што аж сам я сох, як хорт!

Не даеш ты мне спакою
Ані ўночы, ані ўдзень, —
Усё ходзіць ты за мною,
Як нябожчыка той съцень.

Куды толькі не парвуся,
Каб хоць троха лепей жыць,
Дык калі не аглянуся,
Мая доля тут бяжыць.

І ўсё мне скруціць, змуціць,
Як хто дзе калом ваду.
І душу маю засмуціць,
І нашле злую бяду.

І жыцьцё няміла стане,
Зыніць хочацца зусім.
І як-бы хто сэрца зране,
Нейкі боль чуваць у ім.

І так хочацца зваліца
У глыбокі дзе ручай,
Каб на бачыць — утапіцца —

Яшчэ адзін год працы Інстытуту Вывучэння СССР

(ГАДАВАЯ КАНФЕРЭНЦІЯ І АСАМБЛЕЯ ІНСТИТУТУ У МЮНХЕНЕ)

Як і штогоду, сёлета напрыканцы ліпеня ў Мюнхене, у будынку Німецкага музею, адбылася навуковая саветаведная канферэнцыя, а съездам за ёй і асамблей Інстытуту Вывучэння СССР. Ад Беларусу ўзялі ўдзел сбры Інстытуту — д-р Ст. Станкевіч, д-р Ч. Сіповіч, праф. Ант. Адамовіч — ды, як госьці, сп. прэз. М. Абрамчык, а. Л. Гарошка, У. Дудзіцкі і іншыя нашыя суродзічы, што так імкні здабыцца праблемамі саветаведы ды трывалыя лучнасць з Інстытутам.

Канферэнцыя гэтым разам мела за сваю тэму «савецкую запраўнасць у сэвітле XX звязду камуністычных партый СССР». Адчынілася яна 9-й гадз. рана 23 ліпеня кароткім ўступнім вітаўнімі прамовамі дырэктара Інстытуту праф. В. Мерцалава, старшыні Науковых Рады праф. Б. Мартоса, ды галоўнага амэрыканскага дарадніка праф. О. Фрэдэрікса. Гэтага-ж дня, да пайды, быў практычны съезд даклады: «Агульныя ідэя-лягічныя ўстаноўчыя ў палітыцы калектыўнага кіраўніцтва» (д-р Л. Дудзін, Нью-Ёрк), «Вонкавая палітыка СССР у пастаноўках XX звязду КПСС» (д-р Р. Якемчук, Бельгія) і «XX звязд КПСС ды праблема нацыянальнасцяў у СССР» (д-р Г. Кох, Мюнхен). Па пайды

навуковая палітыка СССР вылагае новае (абдуманае) палітыкі Захаду — гэткія апошнія слова прылегавых вы-

спакораныя камунізмам народы панявленыя, але воля іхная не зламаная. Пры

йдзе дзень, калі гэтыя народы скажуць сваі слова». У глыбокім і на менш бліскучым другім дакладзе д-р Р. Якемчук пераканальна паказаў, што вонкавая палітыка СССР і надалей імкнецца да пе-

рэвізіі ў цэлым съвєце, зынчаваючы да

мэтады яе на цяперашнім ейнай ста-

ды, якую прэлегенц характерызуе, як

стадию «піядэху», што ставіць заходы

съвета перад новымі праблемамі больш

скампіліўвальнымі, чымісі савецкай палі-

тыкі звязчайнае ваеннае экспансіі. «Ка-

муністычнае палітыка наступу — задзі-

ночава Захад; палітыка паслаблення

напружаныя раздзіночава яго. Таму

новая вонкавая палітыка СССР вылагае

новае (абдуманае) палітыкі Захаду — гэт-

кія апошнія слова прылегавых вы-

снаваў.

Даклад праф. д-ра Г. Коха, які меў да-

клад і на леташній канферэнцыі Інсты-

туту, нажаль, рашчараўаў аўдиторыю

некаторымі неўспадзейкі дзіўнымі фар-

мульванынімі ды агульнымі даволі звяз-

хойнымі характарамі. Цікавымі ў дакла-

дзе былі некаторыя лічбы, пада-

зенія з нядыёна выданага зборніка

«Народное хозяйство СССР». Акказаеца,

прыкладам, што агульны лік жыхарства

СССР становіўшы ціпера (бо ў 1956 г.) 200,2

млн., БССР — усяго 8 млн. (пры 9,2 млн.

у 1940 г.); прапантульнае дачыненне

між сябрамі камуністычных партый ї

агульнымі жыхарствам для БССР най-

ніжэйшае ў цэлым СССР — усяго 1,77% (пры сярэднім 3,43% для цэлага СССР,

2,14% для УССР, 6,75% для Масквы...)

У дыскусіях над дакладамі першага дня канферэнцыі ўзяло ўдзел калі 30 асобаў. З Беларусу выступалі сп. прэз.

М. Абрамчык, дырэктор Інстытуту

у апошні дзень, калі ўсімі

даклады: «Проблемы эканомікі СССР у

аспекце 6-й піцігодкі» (д-р В. Марчан-

ка, Канада), «Пытальні дзяржарнае арга-

нізацыі й кіраўніцтва на ХХ звяздзе

КПСС» (праф. А. Юрчанка, Мюнхен) і

«Пытальні адукацыі ўзгадаваныя на

ХХ звяздзе КПСС» (д-р Р. Карча, Мюн-

хен). Па пайды прайшла дыскусія ў за-

чыненне канферэнцыі.

Першы даклад другога дня выклікаў

ці не найбольш дыскусія, пры наўзмен-

на пазытыўнай аднак агульной асцен-

цы ўсімі дыскутантамі. Агульныя вы-

сплескі практыйнага падыходу, узровень

надзірненія на пазытыўнай асценцы

на падыходу, узровень наўзмененія

